

* * *

грижи той, до като рибките порастнатъ и почнатъ сами да избѣгватъ опасностъта.

Малко се грижатъ за своите рожби жабите, гущерите, *тритоните* и нѣкои още земноводни животни. Жабите снасятъ на пролѣтъ яйцата си въ водата и послѣ забравятъ за тѣхъ. Яйцата имъ приличатъ на набѣбнали, като пухтия топчета, въ които седатъ зрѣнца, половината бѣли, половината черни, яйцата стоятъ възлаги обѣрнати съ черната си страна на горѣ. Ако вземемъ нѣколко топчета яйца да ги туримъ въ дѣлбока паничка на прозореца срѣщу слѣнпето и всѣки денъ да промѣняме водата, ще излезватъ отъ яйцата за двѣ недѣли едни малки животинки съ голѣми главички, наречени *попови лѣжички*. Така се наричатъ най първите жабички, които много се отличаватъ отъ своите родители. Поповата лѣжичка нѣма крака и се храни съ растения а голѣмата жаба нѣма опашка и се храни съ живи насѣкomi.

За скоро врѣме на поповата лѣжичка израстатъ три чифта вѣнкашни *жабри*, съ които дишатъ. Вие знаете, че и рибите дишатъ съ *жабри*. Може би, не веднажъ сте помисляли, какъ дишатъ рибите въ водата. Както рибите, така и поповите лѣжички дишатъ въздухъ съ жабри, тѣй както и ние, само че тѣхния въздухъ е въ водата. Извѣстно е, че ако размиемъ захаръ или соль въ водата, не ще можемъ да ги видимъ, но захаръта и солта не сѫ изгубени. Стига да близнемъ водата и ще познаемъ кждѣ сѫ.

Сѫщо става и съ въздуха въ водата: ние не го виждаме въ водата, а пъкъ той се намира въ нея.